



NORGES HØYESTERETT

Den 15. desember 2016 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Stabel, Noer og Bergh i

HR-2016-2558-U, (sak nr. 2016/2232), sivil sak, anke over kjennelse:

Marthe Stornes
Marius Støvneng Hovde (advokat Jo Gjestvang)

mot

Liv-Hege Martinussen (advokat Jørn Tuveng)

avsagt slik

K J E N N E L S E:

- (1) Saken gjelder videre anke over lagmannsrettens sakskostnadsavgjørelse.
- (2) Hovedsaken gjaldt tvist knyttet til krav om lydisolasjon mellom etasjene i en horisontalt delt tomannsbolig. Liv-Hege Martinussen bor i første etasje, og Marthe Stornes og Marius Støvneng Hovde bor i andre etasje i et hus med to seksjonerte leiligheter i Trondheim. Stornes og Hovde renoverte deler av sin leilighet sommeren 2013. I etterkant av dette mente Martinussen at lydisolasjonen mellom etasjene var blitt dårligere, og at dette innebar en vesentlig ulempe for henne. Martinussen tok ut stevning i desember 2015. Stornes og Hovde utførte enkelte utbedringsarbeider i leiligheten i januar 2016. Partene inngikk utenrettslig forlik 2. juni 2016. Avgjørelsen av sakskostnadene var ikke omfattet av forliket.
- (3) Sør-Trøndelag tingrett avsa 28. juni 2016 kjennelse med slik slutning:
 - "1. Sak nr. 15-192408TVI-STRO heves.
 2. Liv-Hege Martinussen betaler Marthe Stornes og Marius Støvneng Hovde kroner 150 000 – etthundreogfemtitusen – kroner i sakskostnader innen 14 – fjorten – dager."
- (4) Martinussen anket tingrettens sakskostnadsavgjørelse til Frostating lagmannsrett. Stornes og

Hovde innga tilsvar og nedla påstand om at anken måtte forkastes.

- (5) Frostating lagmannsrett avsa 14. oktober 2016 kjennelse med slik slutning:
- "1. **I sakskostnader for tingretten betaler Liv-Hege Martinussen til Marthe Stornes og Marius Støvneng Hovde i fellesskap 50 000 – femtitusen – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne kjennelse.**
2. **I sakskostnader for lagmannsretten betaler Marthe Stornes og Marius Støvneng Hovde – in solidum – til Liv-Hege Martinussen 23 309 – tjuetretusentrehundreogni – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne kjennelse."**
- (6) Hovde og Stornes har anket lagmannsrettens kjennelse til Høyesterett. Anken gjelder lagmannsrettens lovtolkning og saksbehandling.
- (7) Det er i korte trekk anført at lagmannsretten legger til grunn uriktig forståelse av tvisteloven § 20-2. I vurderingen av hvem som har fått medhold fullt ut, eller i det vesentlige, synes lagmannsretten å foreta en skjønsmessig rimelighetsvurdering. Det er uriktig. I et tilfelle som dette, der saken ender med heving fordi saksøker har oppgitt sitt krav, har saksøkte vunnet fullt ut.
- (8) Martinussen har anført at lagmannsrettens saksbehandling og lovtolkning er korrekt. Det er gjort gjeldende at anken må nektes fremmet eller forkastes, og at ankemotparten tilkjennes sakskostnader for Høyesterett.
- (9) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker:
- (10) Utvalgets kompetanse er begrenset til å prøve lagmannsrettens saksbehandling og generelle lovtolkning, jf. tvisteloven § 30-6.
- (11) Tingretten tok i sin avgjørelse av sakskostnadene som utgangspunkt at saksøkeren, Martinussen, hadde frafalt alle krav i saken, og at de saksøkte, Stornes og Hovde, dermed hadde vunnet saken, jf. tvisteloven § 20-2 andre ledd første punktum. Dette utgangspunktet er riktig, jf. Skoghøy, *Tvistemål*, 2. utgave 2014, side 1275. Saken anses frafalt av saksøkeren selv om grunnlaget for dette er et utenrettslig forlik.
- (12) Tingretten drøftet så videre om det likevel med hjemmel i tvisteloven § 20-4 var grunnlag for å tilkjenne Martinussen sakskostnader, og om det med hjemmel i tvisteloven § 20-2 tredje ledd var grunnlag for å frita Martinussen helt eller delvis fra å dekke motpartenes sakskostnader. Også dette er korrekt rettanvendelse. Etter en konkret vurdering kom tingretten til at Martinussen måtte pålegges å dekke motpartenes sakskostnader.
- (13) Anken til lagmannsretten er en særskilt anke over sakskostnadene. Etter tvisteloven § 20-9 tredje ledd andre punktum kan lagmannsretten da bare prøve lovanvendelsen og saksbehandlingen samt bevisvurderingen så langt den utelukkende gjelder sakskostnadsavgjørelsen. I og med at tingrettens avgjørelse var begrenset til sakskostnadene, kunne lagmannsretten i dette tilfellet også prøve bevisbedømmelsen vedrørende saksforholdet, jf. Rt. 2012 side 1642 avsnitt 17. Tingrettens konkrete vurderinger av om sakskostnader skal tilkjennes, kan imidlertid bare prøves dersom skjønnet fremstår som vilkårlig, klart urimelig eller klart uforsvarlig, jf. blant annet Rt. 2011 side 717 avsnitt 18.

- (14) Lagmannsretten har foretatt en omfattende, konkret vurdering av omstendighetene i saken og ut fra denne kommet til at ingen av partene har vunnet saken i tingretten, jf. tvisteloven § 20-2. Det følger av det som er påpekt ovenfor, at lagmannsretten da har anvendt loven uriktig.
- (15) Videre har lagmannsretten kommet til at det er grunnlag for delvis å idømme sakskostnader etter tvisteloven § 20-3 og skjønnsmessig satt beløpet til 50 000 kroner. Lagmannsretten har da gått utover sin kompetanse etter tvisteloven § 20-9 tredje ledd.
- (16) Etter dette må lagmannsrettens kjennelse oppheves.
- (17) Stornes og Hovde har vunnet saken for Høyesterett og har krav på dekning av sine sakskostnader, jf. tvisteloven § 20-2 første ledd. Det er ikke grunn til å anvende unntaksregelen i tvisteloven § 20-2 tredje ledd. Kostnadsoppgave er ikke inngitt. Nødvendige kostnader, jf. tvisteloven § 20-5 første og fjerde ledd, settes til 8 000 kroner inkludert merverdiavgift. I tillegg kommer rettsgebyret.
- (18) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G :

1. Lagmannsrettens kjennelse oppheves.
2. I sakskostnader for Høyesterett betaler Liv-Hege Martinussen 14 150 – fjortentusenetthundreogfemti – kroner til Marthe Stornes og Marius Støvneng Hovde innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av kjennelsen.

Ragnhild Noer
(sign.)

Ingse Stabel
(sign.)

Espen Bergh
(sign.)

Riktig utskrift: